

Májová veselice

Jak je tomu už několik let zvykem, koná se v květnu lichých roků ve Ždánicích „Májová veselice“. Již její přízvisko „národopisná slavnost Ždánicka“ napovídá, že se jedná o akci, na které se setkávají a prezentují jednotlivé národopisné spolky ze severní části hanáckého slovácka. Stojí za zmínku, že se v našem regionu jedná o událost svého druhu ojedinělou a je potřeba organizátorům za jejich snahu a úsilí poděkovat a popřát, ať jim vůle veselici pořádat dlouho vydrží i navzdory problémům, se kterými se musí potýkat.

Letošní Májovou veselici provázela od počátku nepřízeň počasí a poprvé za dobu konání se celý sobotní program musel z areálu v zámeckém parku přesunout do útrob ždánského kulturního domu. S počasím také pravděpodobně souvisela vcelku nízká účast krojovaných. V průvodu „od zvonice“ byly až na výjimky přítomny pouze mužské sbory. Jednou z těchto výjimek byla právě skupina z Lovčic. S třiceti krojovanými jsme se postarali o nejpočetnější zástup napříč všemi zúčastněnými vesnicemi. Zcela jistě tomu přispěl fakt, že se téměř všichni přítomní podíleli na podvečerním vystoupení.

Samotné vystoupení jsme pojali tematicky a až na výjimky jsme jej zpracovali v duchu tance skočná. Hlavní linii tvořilo nedělní zakončení loveckých hodů, v rámci kterého jsme kromě hodového veselí ukázali také tradiční „boj o hodovou svíci“, který svou „opravdovostí“ překvapil nejednoho diváka v předních řadách sálu poté, co před ním doslova přistáli vyhození šohaji ze Želetic. Je potřeba dodat, že ono vyhození bylo plánované, neplánovaná byla pouze více než metrová výška pódia, se kterou se při nácviku vystoupení nepočítalo (pódium v parku bývá na úrovni země). Po odvrácení hrozby ukradení hodové svíce přišel ve druhé části vystoupení na scénu vojenský bubeník v dobové rakousko-uherské uniformě, který zverboval na vojnu mladší osazenstvo hodů.

Nebudu celé vystoupení do detailu popisovat, snad bude stačit když poznamenám, že jsme s vystoupením sklidili úspěch a zúročili jsme tak téměř čtyřměsíční nacvičování. Rád bych na tomto místě poděkoval všem, kteří se na programu jakkoli podíleli ať už osobně na vystoupení, výrobou rekvizit (Lenka Synková), nebo poskytováním prostorů pro zkoušky (Lidmila Macháčková).

Vy, kteří jste naše vystoupení neviděli, nevěšte hlavy. Většina zúčastněných ochotně souhlasila s opakováním představení pro lovecké publikum a derniéru našeho vystoupení tak budete moci vidět dne 10.8.2013 v rámci akce „2. posezení u cimbálu“, které se bude konat na zahrádce „Hospůdky u cesty“, kam jste srdečně zváni.

Za lovecké krojované Petr Konečný

